

mo qui non sapit que dei sunt/ sibi singit.

Puis, n. dubitauerit, qn plures cæ currere habeant pro omnibz de concilio vt eis fides def/ q laborat ad vnionē dandam qz p alibz pfectibz ad suā pfectiā talez qle occupandā. Amor qppē nimi⁹ ⁊ car nalis ad seipm ⁊ ad suos, nōne fallere solet ⁊ in errores ipios traducere/ et vsq ad imi tatiōz luciferi/ vt adorari velint sic dū/ neqz reputet se subditos eē cuiqz/ sic filii belial/ sine iugo nec sibi posse dici, cur ita fac/ qui nec dei timet, nec hominem reueret/ cū tñ hui liores eē debeat ⁊ ad suuendū pmprio res ex plationis mūere qsto se obligatores eē pspicuit in reddēda rōe/ Postremo tñ h sumope cauēdū ē iudicibz, ne vñ epikye passim ⁊ absqz māifesta rōe fiat/ trāsmutādo lege scptā. Alioqñ tolleret, ptn⁹ a legibz sua stabilitas qbz nutatibz, totā reipub lice disciplinā ītentē eis collabi, ⁊ ex pnti républicā corrue vel turbari nceē ē. In de pting apō romanos ista severitas, et in nece ppxiorz filioz, ne labefaceret optimaz reipublice disciplinam. **F**init.

Quatuor cosiderationes q ad robur pdictoz faciūt, repūtūt postea i oratione Apparuit gratia. 6. D

Incipit tractatus eiusdem de statibus ecclesiasticis

Per quā oēs obfquare puenit cūz oibz, tñ marie circa misteriū reli giōis epiane/ mūqz solidi⁹ subsistit, qz si virate ⁊ iusticia tāqz so roribz fulcias. Hā si nō i vna iusticia ⁊ iusta viritate/ reddat vnicuiqz qd suū ē/nōne scis ma, ptn⁹ irrupēt pacē exturbabit. Au dia⁹ idcirco sub brevium pfectationū nūero, qd stat⁹ sumoz pōtificū, qd platorz, qd curatorz qd mēdicatiū possit, qlibz de suo misterio vanc offeret/ ne trāgressio finiū p̄porum/ seu dilatatio nimia/ sepet iusticiam ab osculo felici pacis p̄oinde lites, sed asylo assulet introducat.

Sequuntur sex con deratores sup statu sūmi pōtificis. Losid. i.

Sat⁹ papalis istitutus ē a xpō sup naturali⁹ ⁊ imediate, tāqz pmatuz bñs monarchicū ⁊ regale/ in ecclesia hierarchia/ fm quē statu vnicū ⁊ sup mū/ ecclesia militas dī vna s̄b xpō, quē statuz

dsqz impugne/ vel diminuere/ vel alicui ec clastico statui pfectari coeqre psumit. si h̄ p tinacit faciat, heretic⁹ ⁊ scismatic⁹, ipi⁹ atz sacrileg⁹. **L**adit, n. in heresim tortes episse dānatā a pncipio nascenti⁹ eccle vscqz bodie tam p instōnem christi de pncipatu p̄teri sup alios aplōs, qz p traditōz toti⁹ eccle in sacris eloquijz suis ⁊ generalibus cōclibz

Consideratio Secunda.

Status papalis lz non oīno racet seu deficitat p morte pape naturale vel ciuilē/ nec p pñs ecclia definit esse una nihilomin⁹ eniti debet xpiani sub pena scismatis, qz i h̄ statu pfectuat ⁊ psideat assidue vnicus ⁊ certus sumus pōtifex, qz tñ fieri pōt p loco ⁊ tpe, sic qz nō est licitū scienter i pedire/ q minus sit vñus talis supmus pōtifex in ecclā/ in qz sit ecclesia stice pfectatis plenitudo, ⁊ qz nō sint plures in qz tāqz ecclastici cū regimē definē ēē posset, monarchicū ⁊ in aliā policie spēm/ vt in aristocraticā/ aut tāmocraticaz vertere, qz quis papatus bas policiaz species non excludat lz assumat/ quēadmodū de sacro dñoy cardinaliū collegio ⁊ de generali concilio videre est.

Consideratio Tertia.

Stat⁹ papalis non eximit papā ale gibz pure dñis qz vel in euāgelijs vel generalibz conciliis posite sunt. Et ex h̄ seqnter p̄z qz papa subiçtū legi illi de correctione fratna. Si peccauerit in te frater tu⁹ tē. Sic qz p̄t fraternalit̄ coripi duz peccat. Etsi tandem nollet audire ecclia quā generale cōcilium repūtāt, dī h̄ sicut ethnicus ⁊ publicanus. Et ita pōt h̄ modo p conciliū vel iudicari vel coerceri vel p̄qz cōicato haberi. **C**onsideratio viii.

Status papalis nō eximit papam a iuribz qz sunt pure de dictamie naturali, quēadmodū sunt pncipia iuris naturalis. Propterea cū lex naturalē dicat qz bonū cōe tanqz aliqd diuinū pferendum est pfectuali bono. Deducit ex h̄ qz ad bonum toti⁹ ecclie quā conciliū generale repūtāt, reducēdū ē bonuz psonale pape sic qz in pjudicium boni cōis/ pfectuali bonū pape seu cōmodū vel stat⁹ retentio vel dilatatio/ pualere nō debet/ cum fm exigen tiā finis cetera debeat moderari, finis autē papar⁹ est utilitas ecclie. **C**onsideratio v.

Status papalis/ qz quis eximat papā a legibz pure positivis/ canōicis vel ci vilibz/ sic qz fm eas coerceri puitive

De statibus ecclesiasticis

4

non potest ut p̄cise tales sunt nihilominus papam non debet aut potest leges positivas praeterea p̄ cōciliū generale ad quod sufficient spectat. discernere vel dictare si papa palam querat p̄tatem suā in destructionē ecclesie non iedi ficationem.

Consideratio sexta

Satus papalis obligat papam tamquam amplius quam maior est in ecclesia subiecto se legibus diuinis naturalibus et canonicis ad utilitatem ecclesie. Propterea cum magis videat oculi quam oculus videt quod non sine gratia discrimine salutis papa possit deliberationes vel instituta generalium conciliorum stemnere ut non solum coem sed propriam deliberationem extendat in ecclesiastico regimine praesidere. Propterea bene dictum est quod papa non potest generalem statum ecclesie immutare vel tollere.

Sequuntur sex considerationes de statu summi pontificis et dominorum scilicet romane ecclesie cardinalium.

Consideratio Prima.

Status summi pontificis ac sacri collegii dominoz cardinalium sibi collatis ratiuum fiducia est in ecclesiastica hierarchia sub celesti immediate a christo nec humana institutione seu presumptione potest destitui. Qui statui quod p̄tinaciter derogat censendus est iuxta sacros canones hereticus atque sacrilegus.

Consideratio Secunda.

Status predictus dotatus est vel fons eiusdus per debita et honesta sustentatio episcopaliu sine quo in hac vita misera spiritualia diu non subsistit quod admodum alter status quod cunctus ecclesiasticus inferior seu subditus datus est vel dotandus iuxta sui qualitatem.

Consideratio Tertia.

Status predictus non potest iura sibi conuenientia quod posuit proposito duplex procedere si forte fuerint abusus aliqui personales/oli vel nunc iniuriant. Alioquin sic argueretur aduersus oem statu nedum ecclesiasticu sicut apostolus quod dissipatus est defendens et pendens quoniam in multis offendimus omnes.

Consideratio Quarta.

Status predictus potuit et prius subventionibus episcopaliis et honeste sustentationibus prescribere de certo modo vel quod subventionis sicut plati vel curati inferiores respectuibus conventionis facere et subditos in oblationibus

decimis et similibus etiam ubi status predictus aliud datur esset ex patrimonialibus bonis vel aliis quod admodum in prelatis dicimus et curatis.

Consideratio Quinta.

Satus predictus dum recipit et querit subventiones pluvias in oblationibus decimis vel annatis et similibus non debet eo ipso de simoniaca prauitate notari nisi forte virtus aliud in executione modo contigerit quod virtus corrigitur non obinde statutus minus destrui culpari vel iuribus alium de debitis defraudari. Sic ab ifirmo moribus tollitus est non subiectu vel corpore destruendu. Oppositu vero p̄tinaciter ipso nens notando generali de simoniaca prauitate totum statum istum temerarius esset nec ferendus.

Consideratio Sexta.

Status predictus per etiam rationabiliter resisteret per viam appellationis aut alias si aduersus predicta voluerit aliquod de facto procedere praeterea per illo statu subiectum se et statu suu debite regulationi secundum ecclesie si forsitan aliquod fuerint in eis reformati etiam agendo nedum non scandalisant actionem vel peccatum sed merentur tamen defensores iuriu non solu suo personali vel ecclesie particularis romane sed universalis ecclesie et ad voluntatem honestatem toni reipublice christiane quod existit in suo core membrorum maiorum principaliu.

De statu prelatorum

Consideratio Prima.

Satus plationis episcopalis in ecclesia sic est de primaria et immediata ac supernaturali institutione christi quod naturaliter vel humana solu auctoritate non potuit institui sic potuit status donationis episcopalis regie vel imperialis humilitus et naturaliter ordinari.

Consideratio iiij.

Satus plationis episcopalis in ecclesia quod ad sui collationem primaria fuit immediate a christo datus primis apostolis sic status papalis petro. Licet postmodum talis collatio vel additio fieri potuerit etiam etiam sit in successore ibi per boies sic matthias factus est apostolus per electos vel sorte et successores et petri fuit nec per humana electionem dominorum cardinalium quod modus potuit et potest variari ut infra ponet.

Consideratio iii.

Satus plationis episcopalis habuit in apostolis et in successore ibi ylum vel exercitum sive praetoribus papae petro et successore ei tangentibus sibi habente vel habentibus plenitudinem fortale episcopalis auctoritatis.

Unum et quod ad talia mihi res plati-

curati subsunt ep̄is/a quibus usus sue potestatis q̄nq̄ limitat vel arceſt. et ſic a papa poſſe fieri circa platos maiores ex certis et rationabilib⁹ cauſis non eſt ambigendum

Consideratio Quarta.

Status ep̄alis nō ita ſubē ſtatū paſſali. q̄ illū poſſit papa annullare. ſicut nec ſtat⁹ papalis poſſet būanit⁹ deſtitui. Huiusmodi idē ſtat⁹ ep̄alis q̄ ad adq̄ſitionē iſti pſone/ et q̄ ad exercitiū ſub eſtrō nabili pape volūtati ad utilitatē ecclie/ ut dictū eſt. Nec aut rōnabilitas videtur atten- denda ſeu regulanda/marie p determinatio- nes oſilioꝝ generaliū/prefertim iā facias de pſenu ſauete ſummoꝝ pontificum

Consideratio Quinta.

Status ep̄alis q̄ ad ſui adq̄ſitionē iſti pſone/ et q̄ ad exercitiū/ non ita ſubē mere volūtati pape/ q̄ p libito poſſit/ ſine iniuria et pctō/circa bmoi adq̄ſitionē et deſtitutōz/ ap̄iatōz et reſtrictōz opari. qm̄ data eſt ei p̄tā dicēte ap̄lo nō ad deſtructō nē ſed edificatōz. Consideratio vi.

Status ep̄alis/bz exſe et xp̄i iſtōne p̄maria. p̄tātē ſociēdi corp⁹ xp̄i et ministrādi ſacra eccliaſtīca oia:ius iſſu per p̄dicādi/ius ſtipēdia tpalia ſumēdi/ius excōicandi/ius platos mīo:es. ſi cura- toſ iſtituēdi/ius ecclias pſcrādi/ius bñfi ciū eccliaſtīcū/vel ſtipendii tpale pferen- di/vel facere pferri mīstrātib⁹ ſub ſe ſpūa- lia/ius indulgētias dādi. Et ita de reliq̄s multis/q̄ ſummo p̄tifici cōpetit ut in fon- te.

Consideratio Septima.

Status ep̄alis/q̄ ad ſui uſu vel exerci- tiū. nō ita ſubē pure volūtati pa- pe. ſic ſtat⁹ p̄uilegiatoꝝ mēdican- tūz vel alioꝝ/ q̄b⁹ cēntiali ordine et hierachī- co ſtatū/pdīcta iura ep̄alia nō cōpetit. P̄tā idcirco papa ſub talib⁹ p̄uilegijs/ et p̄uile- giatis/absq̄ ſiniuria/vel peccato/ imutatō- nes opari/reſtrīgēdo/vel tollēdo/ non ſic paſſim in prelatis vel curatis.

Consideratio Octaua.

Status ep̄alis/bz eſſe poſſit in aliq̄ ſine plebe/ et ſine uſu vel exercitio hoc fieri non cōuenit. quia vanū et mōſtru- ſum in ecclia ſideret/qm̄ fruſtra eſt p̄tā cui non ſubēt operatō.

Consideratio Nona.

Status ep̄alis ſi nimis artetur in ſu- is iurib⁹ cēntiali/b⁹/q̄ ad reſtrictōz uſu vel exercitiū/ paſſim/ cōmunitet p̄ pa-

pam/absq̄ utilitate maiori ecclie ſuue h̄ eſſet in exemptionib⁹ ſubditorū ab eo ſi ue in reſeruatione caſuum in foro peniten- tie/ ſeu in reſtrictō ſtipendioꝝ tempaliū ſeu in reſeruatione bñficioꝝ eccliaſtico- rum ſub eo ſeu p inductionē onerosaz p̄uilegiatoꝝ/aut modis ſimiliꝝ. Ille inq̄ ſta- tus ep̄alis poſſet rōnabilitet deſterre q̄relā- nedum ad papā et generale conciliū/ quod eſt cōuenientiſiſiū mediū. ſed ad pri- pes orthodoxos/implorando iuuamen o- portunum.

Consideratio decima.

Status ep̄alis ſicut nō adq̄ri in ali- quo p ſolū titulū fidei/ vel caritat⁹. Ita nō depdiſ per ſolā heretim/ vel pctm mortale/nō intuētē hūana iſtōne vel diuina reuelatione/ alioq̄ ſtatū ec- clesie hierarchīc⁹ pſuſ ſet incerti/ cuſ ſuo uſu vel exercitio/qd nō eſt cōueniens dice- re, de policiā a ſupmo legiſlatoꝝ cōſtituta.

Consideratio Undecima.

Status ep̄alis ſicut p̄tā diuerſi ipi- bus/ et iſtōnib⁹/ modis varijs ad- q̄ri et ſimilr auſerri/ ſic et ſtatū papalis in ca- ſu/ per ordinationes papales. aut p oſiliū generale ſicut et factū eſt aliquando poſte immutari.

Consideratio Duodecima.

Status ep̄alis p̄tā ab aliq̄ ppter ſua- maliciā auſerri/ licet reniteret occu- pās. ſic et ſtat⁹ papalis/ ut videt in caſu/pſeriu p oſiliū generale poſſet auſer- ri. cuſ ſtat⁹ papalis dat⁹ ſit eccliaſtice cōita- ti. que in hoc habet quid diuīnum tanq̄ cōmune bonū/ ad quod papalis auctorit- tas conſeruandum fuīt iſtituta.

Consideratio Tertiadecima.

Status ep̄alis habet rōnabilitet mo- narchā ſupmuſ ſc̄z papā. rōne vni- tatis fidei et ſacrétoꝝ. ſed h̄ nō ita pſpicuſ eſt eſſe debere ex iſtitutione xp̄i/ et p utilitate uniuersalis ecclie/ respectu dispensationis bonoꝝ tempaliū/ et iurisdictionū p̄tentio- ſaz ſeu coerciuaꝝ/ que diuerſis legib⁹ ſeu decretalib⁹/ aut ſtatutis/ p diuerſitatē loco- rum et tempoꝝ regi debet. ſic et alia mereitē palia/ regalia/ vel impalia. Dic bñ dicū ē q̄ quelibet prouincia in ſenſu ſuo abūdat.

Consideratio Quartadecima.

Status platiōis/ ſi fiat limittatio ſui uſu in bñficiis ſerēdis/ vel in ex-emptionib⁹/ nō debet rōnabilitet p̄queri dū hoc manifeſte ſit propter ſtudiū littera- rum prefertim ſacred doctrine quod per talia

De statibus ecclesiasticis

4

promouetur / et dum hec patenter sit ad reprehendos abusus notorie puenientes / siue hoc sit ex importunitate dominoꝝ temporalium / vel ex propria pusillanimitate / vel alia quauis corrupta affectione. Sed in his capere medium conueniens / non aliter videtur posse determinari. Et iuxta Aristote lis sententia scilicet ut sapiens iudicabit. Ni hilat videt in hoc sapientiꝝ q̄ generale concilium rite et libere celebratum.

De statu curatorū

Consideratio prima.

Status curatorum succedit statui lxxii. discipulorum christi quo ad legem nouam / et figuratus est in antiqua lege per leuitas. Ac perinde status curatorū est de institutione xp̄i et ap̄lorum suō a principio fundationis ecclie / q̄ institutio per declarationes summorum pontificum / et synodorum tam generalium q̄ speciales magis ac magis innotuit.

Consideratio Secunda

Status curatorꝝ est de essentiali ac intrinseca ecclesie hierarchia / sicut status platorꝝ. q̄ uis inferior sit / et p̄ sua perfectioe variabilior. Quia ratioe curati simplices / nō equi p̄ prie dicuntur / sicut ep̄ liberiusq; permittuntur cedere vel renunciare curis suis.

Consideratio tertia.

Status curatorꝝ institutus ē ad regimē animarꝝ dirigendaꝝ in finem ultimum / per cōionem sacrae mentorum / et peccatorꝝ remissionē / et promotionē ad virtutes.

Consideratio. iiii.

Status curatorꝝ annexā habet obligationē docendi / et publicādi verbi dei / suis parochianis / saltem q̄dam generali tenore legis euangelice / quo ad credenda / et agenda / p̄m statū sue simplicitatis / sicut maioribꝝ plaris conuenit ex obligatione sciētiae / reddere rōnem p̄ticulariꝝ de ea que in eis est fide / et spe / apud omnes tam q̄ deforis sunt / q̄ intus / fideles se et infideles. Hec enī obligatio sequit ad obligationem priorē / que est de spūali regimē subditorum.

Consideratio quinta.

Status curatorꝝ est status pfectōis nō solū ad q̄rendē / sed etiā exercēde / cū sibi cōpetitā obligatio / q̄ auctoritas / reducēdī aīas ad deū / p̄m bierachicos actus / qui purgare illuminare perficer nominantur.

Consideratio sexta.

Status curatorꝝ superior ē hierarchice ecclie / ad statū simplicitū religiosoꝝ rū / sic diuinꝝ Diony. et Hiero. in p̄cedentis considerationis determinant ratione.

Consideratio Septima.

Status curatorꝝ ecclias parochiales sibi deputatas habet in tali libertate / q̄ nulli alteri sacerdoti fas ē ipse nitis / aut sine eoꝝ licentia p̄dicare in eadē prestatū p̄dicare voluerint ipi / s̄ nec confessioē illic audire / nec sacra missare / salua sp̄ auēte vel rōnabili ordinatione stiprum prelatorꝝ.

Consideratio Octava.

Status curatorꝝ h̄z ius et titulū recipi endi decias et oblationes / et funeraria / aut alia emolumenta loco illorū p̄ sustentatioē sufficiēti status sui. Et h̄ sit tā de iure diuino / q̄ naturali p̄supposito dominio. Determinatio autē huiꝝ vel illꝝ q̄tē / vel cōmutatio in aliā subventionē / h̄ fieri solo iure positivo.

Consideratio nona.

Status curatorꝝ sicut habet de sibi subditis ouibꝝ cogitare in missione sacrorꝝ / vt sc̄ē suscipiantur / sic decet maxime vt q̄libet parochianus se prius ostendat suo curato / generali / vel spēliter in foro p̄scie / q̄ eadem sacra suscipiat. P̄t insup edictrū generale vel spēale suis parochianis sup h̄ p̄ curatos ne aliter se in gerant p̄mulgari.

Consideratio x.

Status curatorꝝ securius et iustius eligit q̄tum est de se / et ceteris paribus / p̄ confessione sacramentalis scientia a parochianis. q̄ aliꝝ status / p̄serit q̄ non est superior s̄m institutiōē ecclie hierarchicā / p̄z q̄ mutua et correlativa ē obligatio parochianorꝝ ad curatos vñ viciſſiz magis obligantē. Collusiones p̄terea hinc inde possibles fieri / magis ex hoc evitan tur. Deniq; remedia spūalia celeriꝝ et p̄sultiu in casibꝝ multis exhibent. Potest nihilomin⁹ apud prīilegiatos quandoq; gratio potior inueniri.

Consideratio xi.

Status curatorꝝ sc̄ūs et salubris / nō inculpari vel infamari / p̄ q̄scūq; si in eo q̄nq; sint p̄sonae mīnus idonee ad debitū regimē aīas. Alioq; nullus ēēt statū i ecclia militāte / q̄ culpari n̄ deberet. sic nullus absq; macula q̄rundā de vlo sta tu vīlus est diu stare.

Consideratio xii.

Status curatorꝝ p̄t sufficiēter regere suos pochāos / si polleat bōa caritate et simplici moꝝ honestate

De statibus ecclesiasticis

etiam ubi litteratura magna deesset. Propter ea non leuiter se eis preponere debent alieni, quos inueniantur magis litterati.

Consideratio tertiadecima.

Status curatorum potest cum faciliter studio habere ea et scire que ad parochiam suam regendam sufficiunt, maiora maioribus prudenter remittendo. Hoc autem si agnoscere neglexerint debet apud eos correctio episcopalis maxime vigilare, ut astringantur seuerius, tenorem habere in scriptis eorum quod scire debent in punctis regiminis tam institutiones sindicatales positivas, quam ceteras.

Consideratio decimaquarta.

Status curatorum potest obuentiones ordinatas licenter exigere. Verum tam in tal modo et tempore quod simonia, ea prauitas vel ei suspicio nequaquam incuratur, ut quod propter negationem temporali spirituum alium interim ministratio non negetur, nec interueniat questuosa mercatio.

Consideratio decimaquinta.

Status curatorum debet cum bona gratia suscipe statum privileiatorum, tandem coadiutorum missos, habentes a superioribus licentiam predicandi, et confessiones audiendi, si non appareat rationabilis causa aliquae tale repellendi, ut pote si dextrae, si collusor, si corruptor, si quantum, si seductor appearat. Aut parochianorum multi inde veniunt in contemptu curatorum. Aut si tunc curat pro seipso id agere circa parochianos suos quod agendum sic satis potuerit, quod videat pferendum nisi legitima fieret exceptio contra eum.

Consideratio decimasexta.

Status curatorum vix praeterea parochias sine peccato sic premni, quod eorum licentia neque in generali, neque in speciali prius quam, dum alibi profiteri, aut missas vel sermones audire, tempore diuinum fuitque diebus dominicis et festiuis voluerint. Quia in tua si sine caronabili denegat, sufficit excusare frequentem eorum quod alibi profiteri, in tua non obtentat, sed petita.

De quinque. X. Considerationes quod ponuntur pro statu privileiatorum.

Consideratio prima.

Status privileiatorum ad predicandum, et confessiones audiendum, statutum est post primariam ecclesie institutionem, rationabilem ordinatum ad subleuam eorum quod hierarchicos

in ecclesia statum habent. Prestitum per talerem et tantam in temporalibz ditationem, que secundum attulit multaz occupationes.

Consideratio secunda.

Status privileiatorum dum cum bona caritate in tua sua vti. Non ad quantum, non ad emulatorem, non ad ambitum, non denique in processu iurale vel spiritualiter curatorum, sed in statu clavis et palae apud parochianos, quatenus honorum debitum, ac sustentationem suis reddat curatis. Alioquin faciunt quod sibi fieri nollent. Meritos repellunt, sed de quibus aliter profiterit et excocationem a canone nonunquam incurrit.

Consideratio Tertia.

Status privileiatorum oim generaliter religiosorum, probibet sub pena excommunicationis latissime, ne sacramentum eucharisticum ministrent, et matrimonium solennisent.

Consideratio Quarta.

Status privileiatorum, bz, quod in suis locis et publicis predicare possunt, dum platus nec predicant, nec predicatorum instituit. Si militibus sunt in ecclesiis parochialibus de licentia curatorum.

Consideratio quinta.

Status privileiatorum, bz, ut idonei per unitati sufficientem per superiorum suos ad platum diocesanum, valeant in locis suis, confessiones audire diocesanorum, et eos absoluere cum tali praetate, et in casibz talibusque admodum curati parochiales ordinarie fugunt et non ampliori, nisi de speciali gratia plati, maioribus eis fuerit elargita pratis.

Consideratio vi.

Status privileiatorum, bz, ut quis sacramentum proprie possit plures superad eadem pecta suum effectum sortiri, saltetque ad augmentum gratiae, cum sit sacram iterabile, et licet meritorie eadem pecta pluribus profiteri, nec sit repugnativa quod adhuc possit ipsi obligari, nihilominus confessi privilegiatis non tenent iusti eadem pecta amplius profiteri, plumbum, quod si suis curatis eadem confessi fuissent quantum est ex parte efficacie sacri.

Hoc, n. p. Joh. xxii, fuit declaratum, et usus eis habuitur.

Consideratio vii.

Status privileiatorum, bz, ut a confessis sibi non debeant curati noua erroris quere confessionem de eisdem pectis, presertim si secreta sint, nec debet prohibere parochianos cum talia voluerint eis confiteri.

Fas sit curatis, imo tutum inquirere a parochianis suis, quod et qualiter a quibus confessiones receperint.

Quibus vitatem intendere sicut parochianus negauerit, vice in statu salutis esse credi posset.

Ipsius in casu, petenti eucaristicie sacramentum rationabilem denegaret, dicendo, nescio si

De modo vivendi fidelium

4

confessus sis ab habente potestatem / et an
in hoc te decipias. vel altere

Consideratio Octava.

Status priuilegiatorum habet. dum
potis publicis absoluunt parochia
nos / ut ipi debet facere fidem de ab
solutione / et absoluendi parte. si super hunc a cu
ratis parochialibus fuerint reqsiti. sub pena
de negandi rationabiliter talibus cum se dicunt
absolutos eucharisticie sacramentum.

Consideratio Nona.

Status priuilegiatorum habet / ut non
debet inducere voto vel promissu
alios ad eligendum sepulturam in ecclesi
sis et locis suis. Ut ad persistendum in iaz ele
cta ibidem. Et hunc sub pena excommunicationis late
sue. Debet pterea reddere quartam parte lega
torum seu funeralium / curato parochiali ipsius
defuncti / que pars canonica nominatur

Consideratio Decima.

Status priuilegiatorum ad predicandum
debet secundum qualitatem auditorum formare
simone / ne coram laicis et subditis de
tegat virtutem clericorum atque domorum. Hoc ei esset
non extirpare virtutem / sed nutritre rebelliones /
scilicet murmuratio et temptatio apud audien
tes. Fiat insuper predicatione principaliter de pueris
et nostrae religionis in fide spe et caritate
cum ceteris virtutibus. Sed et persertim con
fessiones mulierum et iuuenium / non nisi locis pa
tentibus et publicis audire / nec quieticula
in cameris et angulis agere presumant / ab omni
specie mala abstinentes se.

De vteroq[ue] statu si mul.

Consideratio prima.

Status uterque curatorum scilicet et priuile
giatorum / inuigilet cognoscere casus
referuatos platis / ne seducant et se
ducant / si transgrediantur limites sue patrum
quos expediret pauciores casus persertim
occultos referuari / sunt pectus illa carnis quod
frequissime commissa vircofentur / presertim
per mulieres et adolescentulos.

Consideratio Secunda.

Status uterque studeat alter alterum
onera portare sine contumelie et emu
latione / de rebus predicatis / vel alijs / ne si in
uicem more cornicu se mordeant / dissiman
tur. Ne pterea surgat feda opinio clasticorum
apud laicos / et virtutem ministerium ubi
dei. Nonne deus quod abunde diues est per om
bus. Nonne pacis est deus non divisionis,

Denique quod predicta pharisaica tentio de sta
tus penitentia quoniam sanctius est dare opam /
ut quod proficiunt inueniantur. Quis si iaceat in imis / de
spectore statu glorie. At vero predicti quod cilio et
clastico et balsamatio / non fit ita occultus sub regulis
quibuscumque. quoniam necesse sit currere sepiissime ad
glossam sapientissimi Augu. tractam ex opib[us] p[ri]p[er]i
vicis / quod talia dantur in obsequanda animi prepara
tione / et non solum opibus exhibitiore. Que animi
paratio per apud oem statu et personam episcopis /
ne religionis si vult inueniri. Finit.

Incipit tractatus

eiudem cancellarii parisieni de modo vi
vendi omnium fidelium.

Ad nobiles Consideratio prima.

Brigula prima quae spectat ad nobiles /
potentes et scabinos. ne paup
eres videlicet per potentiam suam
opprrimant et a subditis suis opprimenti per
mittant. Malos usus in villis suis de
struant. Causas pauperum / viduarum / et
orphanorum / libenter audiunt / et cito iuste
iudicent. Minuera pro iudicio faciendo vel
festinando / aut retardando / non accipiunt
nil a subditis suis extorqueant.

Ad milites Consideratio secunda.

Brigula ad milites tangitur. Luce.
In. Neminez concutiantis scilicet in
persona per potentiam indebita.
Nemini calumniam faciatris in rebus quod
per militiam facere possitis. Et preti esto
de stipendiis vestris id est redditibus ve
stris multis temporibus accipiendo vero
ad defendendam patriam. iiij. Nachabeo.
xx. Accipe gladium sanctum munus et. Ro
manorum. viiiij. Non sine causa gladii portat
Ad simplices Consideratio tertia.

Brigula simplicium quo ad ecclesiast
i et ieiuni ad missam veniant. In
missa non loquantur nec circumspici
ciant. Ante missam orare debent / ut gratia
dei recipiant. In missa memoriam passio
nis christi habeant. Ante euangelium san
cti Iohannis non exteant. Sermones libe
ter et diligenter audiant / et referre post mis
sam gratias deo satagant.

Ad episcopos et prelatos.

Brigula episcoporum et prelatorum satis patet
ad Thymotheum. iij. Oportet episco
pum sine crimine esse sicut dei dispensato
rem. Et Matt. xx. Qui maior est vestrum sit
vester master. i. Cor. vi. Mortamur vos et